

Dosarul nr. 2ra-1040/18

Prima instanță, Jud. Râșcani, mun. Chișinău: N. Arabadji

Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: L. Bulgac, S. Gîrbu, Gr. Dașchevici

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Radov Vadim împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Cebotari Mihail cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea penalităților,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni fost respins și menținută hotărârea din 29 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 29 octombrie 2014, Radov Vadim a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Cebotari Mihail cu privire la repararea prejudiciului material cu titlu de despăgubire de asigurare și încasarea penalităților.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 11 decembrie 2013 între Cebotari Viorica, proprietara mijlocului de transport de model „Suzuchi SX4”, nr. de înmatriculare XXXXX și ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA a fost perfectat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă cu eliberarea poliței de asigurare seria RCAI nr. 000557011, prin care Cebotari Viorica a transmis către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA răspunderea civilă în caz de survenire a cazului asigurat.

Reclamantul a indicat că, la 14 iunie 2014, orele 16.15, pe str. Trandafirilor intersecție cu bd. Dacia mun. Chișinău, s-a produs un accident rutier, în rezultatul căruia automobilul de model „Suzuchi SX4”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de către Cebotari Mihail, a tamponat automobilul de model „Ford Fiesta”, cu nr. de

înmatriculare XXXXX, proprietarul căruia este dânsul, dar condus de către Balun Vasile, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu considerabil.

A susținut reclamantul că potrivit procesului-verbal și a deciziei agentului constatator din 14 iunie 2014, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul automobilului de model „Suzuchi SX4”, nr. de înmatriculare XXXXX, Cebotari Mihail, acesta fiind sancționat cu amendă în mărime de 40 unități convenționale (800 lei) și 5 puncte de penalizare.

A menționat că, la momentul accidentului rutier, posesorul automobilului de model „Suzuchi SX4”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de către Cebotari Mihail, deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă eliberată de ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA.

Reclamantul a explicat că, în urma producerii accidentului rutier, de către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA a fost deschis dosarul de daune pe marginea cauzului dat, însă de către compania de asigurări a fost refuzată achitarea despăgubirii.

A mai indicat că, la 08 august 2014, de către Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției a fost efectuat raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1404 privind stabilirea prejudiciului real cauzat în urma accidentului rutier automobilului de model „Ford Fiesta”, cu nr. de înmatriculare XXXXX, iar conform devizului estimativ al mijlocului de transport, prejudiciul material cauzat posesorului pentru defecțiunile tehnice ale automobilului, constituie suma de 12 771 lei.

A solicitat reclamantul încasarea în beneficiul său de la ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 12 771 lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma survenirii cazului asigurat, sumei de 642 lei – cheltuieli pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1404 din 08 august 2014, sumei de 63,84 lei – cheltuieli poștale, încasarea penalității de întârziere de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 2425,83 lei, cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei și compensarea cheltuielilor pentru taxa de stat și altor cheltuieli de judecată în mărime de 478 lei.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, acțiunea a fost admisă parțial, încasându-se de la ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul lui Radov Vadim suma de 12 771 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și cheltuielile de judecată 383 lei – taxa de stat, 624 lei – cheltuieli pentru efectuarea expertizei, 63,84 lei – cheltuieli poștale, 2500 lei – pentru asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA a fost respins și menținută hotărârea din 29 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel au constatat obligația ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA la plata despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier produs la 14 iunie 2014, luând la baza raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1404 din 08 august 2014 privind stabilirea prejudiciului real cauzat în urma accidentului rutier automobilului de model „Ford Fiesta”, cu nr. de înmatriculare XXXXX, întocmit de către Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției.

La 29 martie 2018, ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 29 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA a invocat că instanțele de judecată au evitat să rețină drept probe actul de evaluare a asiguratorului și procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. R/14/206, astfel la adoptarea soluției nu au fost luate în calcul argumentele companiei de asigurări privitor la viciile și carențele raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1404 din 08 august 2014, lipsind o proporționalitate dintre analiza poziției asiguratorului în raport cu argumentele părții adverse expuse în acțiune.

A mai indicat că, instanțele de judecată au desconsiderat mențiunea lui Radov Vadim în procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA, și anume referitor la solicitarea acestuia la înlocuirea ambelor uși și nu reparația, iar diferența de preț a solicitat să fie achitat de către responsabilul accidentului rutier.

A susținut recurenta că nu este de acord cu concluzia nejustificată a instanței de fond, susținută și de instanța de apel, precum că procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. R/14/206 a fost întocmit de specialiștii asiguratorului și nu a fost indicată familia, numele și specialitatea persoanei care a întocmit acest act, necătând la faptul că în același timp instanțele au constatat că în procesul-verbal menționat este indicată toată informația relevantă necesară, inclusiv numele persoanei în procedura căreia este dosarul de daune și care a examinat autovehiculul avariat – angajatul Departamentului despăgubiri Pali Alexandr.

Recurenta a menționat și practica juridică, în care instanțele au reținut argumentele și obiecțiile ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA referitoare la concluziile expertului din raportul tehnico-științific cu privire la cuantumul prejudiciului și au constatat că acestea urmează a fi apreciate critic și care au concluzionat ca neprobată suportarea unor cheltuieli efective reale, superioare sumei achitate de către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei din 21 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa recurentului la 29 ianuarie 2018 (f.d. 209), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia, iar în cererea de recurs, recurenta indică că a făcut cunoștință cu decizia recurată la 01 martie 2018.

Astfel, recursul declarat la data de 29 martie 2018, este în termen.

La 07 mai 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanțele au luat la baza raportul întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, pe care o consideră drept imperfectă, și nu actul de evaluare nr. R/14/206 întocmit de compania de asigurare, deoarece raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1404 din 08 august 2014, cu care recurenta-pârâtă nu este de acord, a fost efectuat de către o parte neutră la stabilirea cuantumului despăgubirii, care a efectuat examinarea unității de transport multiaspectual, în prezența tuturor părților interesate, inclusiv și reprezentantul ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA, și nu unilateral cum a fost efectuat actul de evaluare nr. R/14/206.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului precum că însuși intimatul în obiecțiile sale la procesul-verbal de constatare a pagubei a solicitat ca diferența la înlocuirea pieselor defectate să fie achitată de responsabilul accidentului rutier, or,

după cum rezultă din conținutul actului de expertiză nr. 1404 din 08 august 2014 diferența de preț la piesele noi nici nu a fost inclusă în suma de evaluare a pagubei, fiind aplicat coeficientul uzurii.

Pe marginea nerespectării de către instanțele inferioare a jurisprudenței degajate de Curtea Supremă de Justiție pe categoria respectivă de cauze, instanța de recurs accentuează că circumstanțele spețelor citate de către recurentă în susținerea recursului declarat, diferă de circumstanțele prezentei cauze, acestea nefiind similare.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Cod de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton